

॥ संकटास्तुतिः ॥

सदावृन्दारकोद्वृन्दा-ऽऽनन्द-सन्दोह दायकम् ।
अमन्दमंगलागारं वन्दे शंकरनन्दनम् ॥ १ ॥
किं कार्यं कठिनं कुतः परिभवः कुत्रापवादाद् भयं
किं मित्रं न हि किञ्च राजसदनं गम्य न विद्या च का ।
किं वाऽन्यज्जगतीतले प्रवद यत्तेषामसम्भावितं
येषां हृत्कमले सदा वसति सा तोषप्रदा संकटा ॥ २ ॥
अयि गिरिनन्दिनि नन्दितमेदिनि विश्वविनोदिनि नन्दिन्युते
गिरिवरविन्ध्य-शिरोऽधि-निवासिनि विष्णुविलासिनि जिष्णुनुते ।
भगवति हे शितिकण्ठ-कुटुम्बिनि भूरिकुटुम्बिनि भूतिकृते
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १ ॥
सुरवरवर्षिणि दुर्धरवर्षिणि दुर्मुख-वर्षिणि हर्षरते
त्रिभुवनपोषिणि शंकरतोषिणि कल्मषमोषिणि घोषरते ।
मदनुजनिरोषिणि दुर्मदशोषिणि दुर्मुनिरोषिणि सिन्धुसुते
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ २ ॥
अवि जगदम्ब कदम्बवन-प्रियवासिनि तोषिणि क्रकहाकरतेक्रक
शिखरि-शिरोमणि-तुंगहिमालय-शृंगनिजालय-क्रकक्रक ।
मधुमधुरे मधु-कैटभ-गंजिनि महिषविदारिणि क्रककराकरते
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ३ ॥
अयि निजहुंकृति-मात्रनिराकृत-धम्रविलोचन-धूम्रशते
समरविशोषित-रोषित-शोणित-बीजसमुद्भव-बीजलते ।
शिव-शिव-शुम्भ-निशुम्भ महाहव-तर्पित-भूत-पिशाचरते
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ४ ॥
अयि शतखण्ड-विखण्डित-रूण्ड-वितुण्डित-शुण्ड-गजाधिपते
निजभुजदण्ड-निपातितचण्ड-विपाटितमुण्ड भटाधिपते ।
रिपुगजगण्ड-विदारण-चण्डपराक्रम-शौण्डमृगाधिपते
जय जय हे महिषासुर-मर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ५ ॥
धनुरनुवंग-रणक्षणसंग-परिस्फुरदंग-नटत्कटके
कनक-पिशंग-पृषत्कनिषंग-रसद्भटशृंग-हतावटुके ।
हतचतुरंगबल-क्षितिरंग-घटद्-बहुरंग-रटद्-बटुके
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ६ ॥
अयि रणदुर्मद-शत्रुबधाद्भुर-दुर्धर-निर्भर-शक्तिभृते
चतुर-विचार-धुरीण-महाशयदूतकृत-प्रमथाधिपते ।

दुरित-दुरीह-दुराशय-दुर्मति-दानवदूत-दुरन्तगते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ७ ॥
 अयि शरणागत-वैरिवधूजन-वीरवराभय-दायिकरे
 त्रिभुवनमस्तक-शूलविरोधि-शिरोधिकृतामल-शूलकरे ।
 दुमिदुमितामर-दुन्दुभिनाद-मुहुर्मुखरीकृत-दिंगनिकरे
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ८ ॥
 सुरललना-ततथेयित-थेयित-थाभिनयोत्तर-नृत्यरते
 कृतकुकुथा-कुकुथोदि-दडाडिक-तालकुतूहल-गानरते ।
 धुधुकुट-धूधुटधिन्धि-मितध्वनि-धीरमृदंग-निनादरते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ९ ॥
 जय जय जाप्यजये जयशब्द-परस्तुति-तत्पर-विश्वनुते
 झणक्षण-झिंझिम-झिंकृत-नूपुर-शिंचित-मोहित-भूतपते ।
 नटितनटार्ध-नटीनटनायक-नाटन-नाटित-नाट्यरते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १० ॥
 अयि सुमनः-सुमनः-सुमनः-सुमनः-सुमनोरमकान्तियुते
 श्रितरजनी-रजनी-रजनीरजनीकर-वक्त्रभृते ।
 सुनयन-विभ्रमर-भ्रमर-भ्रमर-भ्रमर भ्रमराभिदृते
 जय जये हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ११ ॥
 महित-महाहव मल्लमतल्लिक-वल्लित-रल्लित-भल्लिरते
 विरचितवल्लि-कपालिक-पल्लिक-झिल्लिक-भिल्लिकवर्गवृते ।
 श्रुतकृतफुल्ल-समुल्लसितारूण-तल्लज-पल्लव-सल्ललिते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १२ ॥
 अयि सुवतीजन-लालस-मानस-मोहन-मन्थरराजसुते
 अविरल-गण्डगलन्-मदमेदुर-मत-मतंगजराजगते ।
 त्रिभुवन-भूषण-भूत-कलानिधिरूप-पयोनिधिराजसुते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १३ ॥
 कमलदलामल-कोमलकान्ति-कलाकलितामल-भालतले
 सकल विलास-कलानिलय-क्रमकेलिचलत्-कलहंसकुले ।
 अलिकुलसंकुल-कुन्तलमण्डल-मौलिमिलद्-बकुलालिकुले
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १४ ॥
 करमुरलीरव-वर्जित-कूजित-लज्जित-कोकिल-मंजुमते
 मिलित-मिलिन्द-मनोहरगुंजित-रंजित-शैलनिकुंजगते ।
 निजगण-भूतमहाशबरीगण-रंगणसम्भृत-केलिरते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १५ ॥
 कटितटपीत-दुकूलविचित्र मयूखतिरस्कृत चण्डरूचे
 जितकनकाचल-मौलिमदोर्जित-गर्जितकुंजर-कुम्भकुचे ।

प्रणतसुराऽसुर-मौलिमणि-स्फुरदंशुलसन्नखचन्द्ररूचे
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १६ ॥
 विजित-सहस्रकरैक-सहस्रकरैक-सहस्रकरैकनुते
 कृतसुरतारक-संगरतारक-संगरतारक-सूनुते ।
 सुरथसमाधि-समानसमाधि-समानसमाधि-सुजाप्यरते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १७ ॥
 पदकमलं करुणानिलये वरिवस्यति योऽनुदिनं सुशिवे
 अयि कमले कमलानिलये कमलानिलयः स कथं न भवेत् ।
 तव पदमेव परं पदमस्त्विति शीलयतो मम किं न शिवे
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १८ ॥
 कनकलसत्-कलशीकजलैरनुषिंचति तेऽगणरंगभुवम्
 भजति स किं न शचीकुचकुम्भ-नटीपरिरम्भ-सुखानुभवम् ।
 तव चरणं शरणं करवाणि सुवाणि पथं मम देहि शिवम्
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १९ ॥
 तव विमलेन्दुकलं वदनेन्दुमलं कलयन्ननुकूलयते
 किमु पुरूहूत-पुरीन्दुमुखी-सुमुखीभिरसौ विमुखीक्रियते ।
 मम तु मतं शिवमानधने भवती कृपया किमु न क्रियते
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ २० ॥
 अयि मयि दीनदयालुतया कृपयैव त्वया भवितव्यमुमे
 अयि जगतो जननीति यथाऽसि मयाऽसि तथाऽनुमतासि रमे ।
 यदुचितमत्र भवत्पुरगं कुरु शाम्भवि देवि दयां कुरु मे
 जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ २१ ॥
 स्तुतिमिमां स्तिमितः सुसमाधिना नियमतो यमतोऽनुदिनं पठेत् ।
 परमया रमया स निषेव्यते परिजनोऽरिजनोऽपि च तं भजेत् ॥ २२ ॥
 ॥ इति संकटा स्तुतिः समाप्ता ॥

Visit <http://www.webdunia.com> for additional texts with Hindi meanings.

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
 Last updated November 22, 2001